

WIELKOPOLSKI WOJEWÓDZKI INSPEKTOR
INSPEKCJI HANDLOWEJ

AL. MARCINKOWSKIEGO 3
skr. pocztowa nr 254
60-967 Poznań

Poznań, dnia 17 lipca 2020 r.

D/KA.NR.8361.53.2020
ZPO

PPHU „BUDROL”
Sylwester Skieresz
ul. 1 Maja 54
62-590 Golina

Decyzja

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, działając na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 256 z późn. zm.), zwanej dalej „Kpa”, w związku z art. 35a pkt 9 lit. b i art. 35d ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. *o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw* (t.j. Dz. U. z 2019 r., poz. 660 ze zm.), zwanej dalej „ustawą”, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego,

wymierza

przedsiębiorcy Sylwestrowi Skiereszowi, prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą PPHU „BUDROL” Sylwester Skieresz, ul. 1 Maja 54, 62-590 Golina, (NIP: 665-001-42-11) karę pieniężną w wysokości 10 000 zł, (słownie: dziesięć tysięcy złotych), w oparciu o 35a pkt 9 lit. b ustawy, z tytułu wystawienia świadectwa jakości, w którym wartości parametrów paliwa stałego były niezgodne ze stanem faktycznym.

Zgodnie z treścią art. 35a pkt 9 lit. b ustawy, karze pieniężnej podlega przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wystawia świadectwo jakości, w którym wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne ze stanem faktycznym

UZASADNIENIE

W dniu 21 kwietnia 2020 r., inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, na podstawie upoważnienia D/KA.NR.8361.53.2020 przeprowadzili kontrolę u przedsiębiorcy Sylwestra Skieresza, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą: PPHU „BUDROL” Sylwester Skieresz, ul. 1 Maja 54, 62-590 Golina (miejsce kontroli: skład węgla w Golinie, ul. 1 Maja 54, 62-590 Golina).

W trakcie kontroli ustalono, że w składzie węgla w Golinie, ul. 1 Maja 54, 62-590 Golina, w ofercie kontrolowanego, znajdowały się następujące paliwa stałe: Groszek, Groszek (czarna perła), Orzech (Rubana) i Orzech oraz workowany Ekogroszek.

Do badań pobrano węgiel kamienny Groszek z pryzmy o wielkości 14 ton, w cenie 100 zł, o łącznej wartości 1400 zł. Oświadczenie złożone na tę okoliczność załączono do akt sprawy.

W dniu 21 kwietnia 2020 r. w oparciu o postanowienia rozporządzenia Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. *w sprawie sposobu pobierania próbek paliw stałych* (Dz. U. z 2018 r., poz. 1891), w obecności Pana Sylwestra Skieresza oraz inspektorów Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu upoważnieni, zgodnie z art. 18a ust. 2 ustawy, przedstawiciele podmiotu akredytowanego, tj. Robert [...], oraz [...], przy wykorzystaniu specjalistycznych urządzeń technicznych, dokonali pobrania z pryzmy - 32 próbek pierwotnych, 1 rodzaju paliwa stałego, tj. węgla kamiennego Groszek. Nominalna górna wielkość ziarna wynosi 40 mm. Z próbek pierwotnych przedstawiciele przygotowali próbkę ogólną, podzieloną następnie na próbkę paliwa stałego i próbkę kontrolną paliwa stałego. Próbkę została pobrane w sposób, zapewniający zachowanie ich cech charakterystycznych z momentu poboru.

Próbki zostały zapakowane, przez pracowników podmiotu pobierającego, do worków na próbki do niego należących i zaplombowane przez inspektorów, w sposób uniemożliwiający usunięcie oznaczenia z próbki oraz otwarcie worków bez naruszenia plomby. Oznaczono je w sposób określony przepisami art. 17 ust. 2 ustawy, świadectwa jakości natomiast zgodnie z treścią art. 17 ust. 3 ustawy, tj. numerami wskazanymi przez upoważnionego dyspozytora UOKiK tak, aby kontrolowany nie mógł poznać numerów identyfikacyjnych próbek. Następnie okazano Panu Sylwestrowi Skiereszowi i zgodnie z treścią art. 22 ust. 1 ustawy przekazano pracownikowi podmiotu pobierającego, wraz ze świadectwem jakości, w którym zanonimizowano dane przedsiębiorcy w sposób uniemożliwiający jego identyfikację. Pracownicy podmiotu akredytowanego umieścili próbki w warunkach uniemożliwiających zmianę jakości lub cech charakterystycznych paliwa stałego. Powyższe wartości zostały zachowane podczas transportu próbek do laboratorium.

Na okoliczność pobrania próbki oraz próbki kontrolnej sporządzono w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach protokołów pobrania próbek paliw stałych nr D/KA.NR.8361.53.2020 z dnia 21 kwietnia 2020 r. Jeden egzemplarz przekazano przedsiębiorcy.

Badania laboratoryjne przeprowadzone w POLCARGO INTERNATIONAL Sp. z o. o. wykazały, że próbka paliwa stałego – węgla kamiennego Groszek, w zakresie zbadanych parametrów spełnia wymagania jakościowe, określone w rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. *w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych* (Dz. U. z 2018 r. 1890), zwanego dalej „rozporządzeniem”.

Natomiast w trakcie przeprowadzonych badań, w odniesieniu do wymagań jakościowych zawartych w dostarczonym do badań w laboratorium wraz z próbkami – świadectwie jakości paliw stałych – PVAT/01502/20/MAG/1 z dnia 20 kwietnia 2020 r. stwierdzono, że w zakresie zbadanych parametrów próbka paliwa stałego – węgla kamiennego Groszek nie jest zgodna z informacjami zawartymi w dostarczonym świadectwie jakości ze względu na parametry:

- zawartości popiołu A^r wymagania jakościowe: 8% (odchylenie $\geq 8,00-0,24$; $\leq 8,00+0,24$), przy wyniku analizy 8,69 %,
- zawartości podziarnej (<20 mm) wymagania jakościowe: 10% (odchylenie $\geq 10,0-0,02$; $\leq 10+0,02$), przy wyniku analizy 18,3 %,

Mając na względzie powyższe ustalenia oraz postanowienia art. 22 ust. 7a pkt 2 ustawy, w myśl których badania próbki kontrolnej przeprowadza się z urzędu, jeżeli

przeprowadzone badania próbek paliw stałych wykazały, że: wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości, laboratorium POLCARGO INTERNATIONAL Sp. z o.o. wykonało badania próbki kontrolnej paliwa stałego – węgla kamiennego Groszek w zakresie zakwestionowanych parametrów, tj. zawartości popiołu i zawartości podziarnej.

Badania laboratoryjne wykazały, że próbka kontrolna paliwa stałego – węgla kamiennego Groszek, w zakresie zbadanych parametrów, tj. zawartości popiołu i zawartości podziarnej spełnia wymagania jakościowe, określone w rozporządzeniu. Stwierdzono natomiast, że próbka kontrolna paliwa stałego – węgla kamiennego Groszek w odniesieniu do wymagań jakościowych zawartych w dostarczonym do badań w laboratorium wraz z próbką – świadectwie jakości paliw stałych – PVAT/01502/20/MAG/1 z dnia 20.04.2020 r. w zakresie zbadanego parametru, tj. zawartości popiołu i zawartości podziarnej wykazuje gorsze właściwości w stosunku do zadeklarowanych w świadectwie jakości ze względu na:

- zawartości popiołu A^r wymagania jakościowe: 8% (odchylenie $\geq 8,00-0,24$; $\leq 8,00+0,24$), przy wyniku analizy 8,41 %,
- zawartości podziarnej (<20 mm) wymagania jakościowe: 10% (odchylenie $\geq 10,0-0,02$; $\leq 10+0,02$), przy wyniku analizy 16,2 %,

W związku z powyższym stwierdzono, że kontrolowane paliwo stałe spełnia wymagania jakościowe określone w rozporządzeniu, jednakże wykazuje gorsze właściwości w stosunku do zadeklarowanych w świadectwie jakości.

Art. 35a pkt 9 ustawy wskazuje, że karze pieniężnej podlega przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wbrew obowiązkowi:

- a) nie wystawia świadectwa jakości albo
- b) **wystawia świadectwo jakości, w którym wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne ze stanem faktycznym, albo**
- c) nie przekazuje kopii świadectwa jakości podmiotowi, który nabywa paliwo stałe.

Art. 35c ust. 5 pkt 1 ustawy stanowi, że wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadkach, o których mowa w art. 35a pkt 9, wynosi: od 10 000 zł do 25 000 zł - w przypadku, gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego nie przekracza kwoty 200 000 zł. Jak stwierdzono powyżej, wartość pobranego do badań paliwa stałego, wprowadzanego do obrotu przez stronę w dniu 21 kwietnia 2020 r., wynosiła 30 000 zł.

Wobec powyższego Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uznał, że wszczęcie z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej jest zasadne.

W związku z powyższym, pismem z dnia 19 czerwca 2020 r. zawiadomiono stronę o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 35a pkt 9 lit. b, w związku z art. 35d ust. 1 pkt 1 oraz poinformowano, że zgodnie z art. 10 § 1 Kpa strona może brać czynny udział w każdym stadium postępowania, a w szczególności wypowiadać się co do zebranych dowodów i zapoznać się ze zgromadzonymi w tej sprawie materiałami oraz sporządzać z nich notatki i odpisy w siedzibie Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, a także może przedstawić stanowisko w powyższej sprawie oraz składać wnioski dowodowe w terminie 14 dni od daty doręczenia zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego.

Strona skorzystała z przysługującego prawa i w toku postępowania nadesłała pismo z dnia 1 lipca 2020 r., w którym wniosła uwagi i wyjaśnienia oraz poinformowała o wielkości wprowadzonych do obrotu paliw w roku 2019 r. W piśmie z dnia 1 lipca 2020 r. strona wniosła o umorzenie postępowania w sprawie wymierzenia kary pieniężnej. Prośbę swą

przedsiębiorca uzasadnił faktem, iż próbka została pobrana z przyzmy o masie 14,475 kg, z której dokonano sprzedaży tylko 25 kg węgla o wartości 1 000 zł w dniu 20 kwietnia 2020 r. Węgiel, z którego pobrano próbki do badań został zakupiony 6 kwietnia 2020 r. od dostawcy KTK Polska Sp. z o.o., który nie dostarczył wraz z fakturą świadectwa jakości, dopiero po wielokrotnych monitach przesłał elektronicznie „Deklarację jakości paliw stałych” nr 12001/GROSZEK/02/20 w dniu 20 kwietnia 2020 r., która została włączona do akt kontroli wraz z dowodem zakupu węgla. W okresie od 6 kwietnia 2020 r. do dnia 20 kwietnia 2020 r. nie dokonywano sprzedaży z tej partii węgla, dopiero w dniu 20.04.2020 r. pracownik firmy, nie dysponując jeszcze świadectwem od dostawcy dokonał sprzedaży niewielkiej ilości, tj. 25 kg o wartości 1 000 zł. Dołączone do paragonu sprzedaży świadectwo jakości zostało wystawione na podstawie średnich parametrów jakościowych z dwóch ostatnich deklaracji jakości od KTK z dnia 21 listopada 2019 r. i 27 stycznia 2020 r.

Przedsiębiorca stwierdził ponadto, iż pobrana próbka do badań i próbka kontrolna różnią się w zakresie otrzymanych wyników zawartości podziarnej o 11,48% a zawartość popiołu o 3,22%. Odchylenie między deklarowaną w świadectwie wartością parametru zawartość popiołu jest niewielkie i wynosi 0,17% przy maksymalnej dopuszczalnej wielkości parametru zawartość popiołu w rozporządzeniu 14%.

Strona wyraża pogląd, że wszczęcie postępowania w sprawie ukarania karą pieniężną w kwocie od 10 000 zł do 25 000 zł za niewielkie uchybienia w świadectwie jakości węgla dotyczącym sprzedaży 25 kg węgla wartości 1 000 zł narusza zasady proporcjonalności i współzycia społecznego przy trzykrotnie większej masie pobranych próbek do badań niż sprzedaż węgla objętego świadectwem jakości. W związku z tym w ocenie kontrolowanego postępowanie administracyjne powinno być umorzone.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, po analizie całokształtu zgromadzonego w sprawie materiału, nie znalazł podstaw do umorzenia toczącego się postępowania administracyjnego. W myśl art. 6c ust. 1 ustawy, przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2, zwany dalej „świadectwem jakości”. Tak więc świadectwo jakości jest potwierdzeniem spełnienia przez paliwo stałe wymagań jakościowych, a w większości przypadków jest również deklaracją wprowadzającego, informującą, że oferowane przez niego paliwo stałe posiada lepsze niż minimalne parametry jakościowe. Świadectwo jakości jest więc istotnym elementem, nie tylko z punktu widzenia ustawodawcy, którego celem jest wykluczenie z obrotu paliw złej jakości, ale i z punktu widzenia wprowadzającego, który oferując paliwo stałe lepszej jakości łatwiej znajduje nabywców. Deklaracja przedsiębiorcy, zawarta w świadectwie jakości ma też ogromne znaczenie dla konsumentów, którzy otrzymują w ten sposób rzetelną i wyczerpującą informację na temat oferowanego paliwa stałego, o ile dane w świadectwie jakości są zgodne ze stanem faktycznym.

Sporządzając świadectwo jakości, wprowadzający musi tak określić parametry, żeby nabywający otrzymał paliwo o zadeklarowanej jakości. Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej nie zgadza się z twierdzeniem strony, zawartym w piśmie z dnia 1 lipca 2020 r., że odchylenie w zakresie parametru „zawartość popiołu” jest niewielkie, tj. 0,17% przy dopuszczalnej w rozporządzeniu 14%. Faktycznie odchylenie od deklarowanych wartości parametrów wynosi 8% i 5% w stosunku do zawartości popiołu 8% podanym w świadectwie a 45% i 38% zakresie zawartości podziarnej 10% podanej w świadectwie. Odchylenie jest stosunkiem wartości deklarowanej do wartości badania, a nie wartości dopuszczalnych w rozporządzeniu, jak wskazuje strona. Dochowując należytej staranności

wprowadzający, będący w swojej dziedzinie profesjonalistą powinien wystawiać dokumenty jakościowe rzetelnie i zgodnie ze stanem faktycznym, tak aby deklaracja przedsiębiorcy nie wprowadzała w błąd konsumentów co do jakości zakupionego paliwa stałego.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej nie znajduje również uzasadnienia dla wątpliwości, iż wyniki uzyskane dla próbki i próbki kontrolnej różnią się o 11,48% (18,3 próbka, 16,2 próbka kontrolna) i o 3,22% (8,69% próbka i 8,41 próbka kontrolna). Faktycznie różnice między wynikami wynoszą 0,28% dla parametru zawartość popiołu przy 0,3% dopuszczalnej różnicy niepewności badania i 2,1% dla parametru zawartość podziarna przy dopuszczalnej różnicy niepewności badania 5%. Zatem różnice między wynikami próbki i próbki kontrolnej mieszczą się w granicach dopuszczalnych wielkości niepewności badania przyjętej w metodzie badawczej. Zawartość popiołu i zawartość podziarna okazały się większe niż deklarowane, dlatego należy uznać, że paliwo wykazuje gorsze właściwości niż deklarowane w świadectwie jakości. Różnica w wynikach badania próbki i próbki kontrolnej jest czymś naturalnym i nie budzi wątpliwości organu co do jakości badania laboratoryjnego, tym bardziej, że oba wyniki wykazały przekroczoną zawartość popiołu i zawartość podziarną w stosunku do deklaracji przedsiębiorcy.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej nie znajduje ponadto uzasadnienia dla twierdzenia, że przedsiębiorca dopuścił się niewielkiego uchybienia w świadectwie jakości dotyczącym sprzedaży 25 kg węgla o wartości 10 000 zł, a kara pieniężna od 10 000 do 25 000 zł narusza zasadę proporcjonalności i zasady współżycia społecznego. Zgodnie z treścią art. 35c ust. 5 ustawy, kara pieniężna wymierzana jest w zależności od wartości wprowadzanego do obrotu paliwa stałego (10 000 zł), a nie już wprowadzonego (10 000 zł).

Wprowadzający może i powinien posiłkować się przy wystawianiu świadectwa jakości dokumentami jakie otrzymał od dostawcy, może też zlecić badanie jakości zakupionego paliwa stałego w specjalistycznym laboratorium i w oparciu o jego wyniki wystawić świadectwo jakości. Na każdym wprowadzającym do obrotu paliwo stałe ciąży obowiązek wystawienia „własnego” dokumentu. Biorąc pod uwagę, że strona zajmuje się obrotem paliwami stałymi i jest bez wątpienia profesjonalistą w swojej dziedzinie, winna wykazać się wiedzę dotyczącą przepisów prawnych w zakresie obrotu paliwami stałymi i oferowanego produktu przygotowując powyższy dokument zgodnie z przepisami. Postępowanie administracyjne wszczyna się tylko wobec podmiotów, u których w trakcie kontroli dokonano pobrania do badań paliwa stałego, którego parametry okazały się niezgodne z deklarowanymi w świadectwie jakości.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej podtrzymuje również twierdzenie, że jeśli oferowane w sprzedaży paliwo stałe, dla którego wystawiono świadectwo jakości nie spełni wymagań określonych w świadectwie, jest paliwem wykazującym gorsze właściwości w stosunku do deklarowanych.

W odniesieniu do uwag strony dotyczących kwestionowanych parametrów, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej stwierdza, że zawartość popiołu i zawartość podziarna okazały się większe niż deklarowane, dlatego należy uznać, że paliwo wykazuje gorsze właściwości niż deklarowane w świadectwie jakości.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, mając na uwadze przedstawiony powyżej stan prawny i faktyczny uznał, że wypełniona została dyspozycja przepisu z art. 35a pkt 9 lit. b ustawy w ten sposób, że strona wprowadzając do obrotu paliwo stałe, wystawiła świadectwo jakości, w którym wartość parametrów jest niezgodna ze stanem faktycznym. Zgodnie z literalnym brzmieniem wyżej przywołanego artykułu,

niezgodność faktyczna parametrów jakościowych paliwa stałego z wartościami podanymi w świadectwie jakości wypełnia przesłanki nałożenia administracyjnej kary pieniężnej.

Podstawą do ewentualnego odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej jest w tej sprawie art. 189f § 1 Kpa, który stanowi, że organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli: 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej nie znalazł podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej i pouczenia strony na podstawie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa. W myśl art. 6c ust. 1 ustawy, przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2, zwany dalej „świadectwem jakości”. Tak więc świadectwo jakości jest potwierdzeniem spełnienia przez paliwo stałe wymagań jakościowych, a w większości przypadków jest również deklaracją wprowadzającego, informującą że oferowane przez niego paliwo stałe posiada lepsze niż minimalne parametry jakościowe. Świadectwo jakości jest więc istotnym elementem, nie tylko z punktu widzenia ustawodawcy, którego celem jest wykluczenie z obrotu paliw złej jakości, ale i z punktu widzenia wprowadzającego, który oferując paliwo stałe o deklarowanej lepszej jakości łatwiej znajduje nabywców. Deklaracja przedsiębiorcy, zawarta w świadectwie jakości ma też ogromne znaczenie dla konsumentów, którzy otrzymują w ten sposób rzetelną i wyczerpującą informację na temat oferowanego paliwa stałego - o ile dane w świadectwie jakości są zgodne ze stanem faktycznym. Sporządzając świadectwo jakości, wprowadzający musi tak określić parametry, żeby nabywający otrzymał paliwo o zadeklarowanej jakości. Dochowując należytej staranności wprowadzający, będący w swojej dziedzinie profesjonalistą powinien wystawiać dokumenty jakościowe rzetelnie i zgodnie ze stanem faktycznym, tak aby deklaracja przedsiębiorcy nie wprowadzała w błąd konsumentów co do jakości zakupionego paliwa stałego. Podsumowując, waga naruszenia nie jest w tym przypadku znikoma.

Brak jest również podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej na gruncie art. 189f § 1 pkt 2. Organ w toku postępowania nie stwierdził, aby za to samo zachowanie na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe. Strona, prawidłowo pouczone o możliwości wypowiedzenia się w sprawie, nie podniosła również żadnej z powyższych okoliczności.

Zgodnie z treścią art. 35c ust. 5 ustawy, wysokość kary pieniężnej wynosi od 10 000 zł do 25 000 zł - w przypadku, gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego nie przekracza kwoty 200 000 zł. Jak stwierdzono powyżej, łączna wartość paliw stałych, wprowadzanych do obrotu przez stronę w dniu 21 kwietnia 2020 r. wynosiła 10 000 zł, a więc nie przekroczyła kwoty 200 000 zł.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, ustalając wysokość kary pieniężnej na podstawie art. 35d ust. 4, w granicach o których mowa w art. 35c ust. 5 ustawy, uwzględnił dotychczasową działalność przedsiębiorcy dokonującego naruszenia, a także

wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu przez tego przedsiębiorcę w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli.

Organ wziął pod uwagę, że przedsiębiorca nie był wcześniej karany za naruszenie przepisów ustawy.

Ustalając wysokość kary Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej oparł się również na informacji dot. wartości paliw stałych wprowadzonych do obrotu przez stronę, w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli (tj. w roku 2019), którą przedsiębiorca zawarł w piśmie z dnia 1 lipca 2020 r.

W związku z powyższym, organ zdecydował jak w sentencji i wymierzył karę w wysokości 10 000 zł, tj. najniższą możliwą w tym przypadku.

Na podstawie art. 35e ustawy, kara pieniężna stanowi dochód budżetu państwa. **Przedsiębiorca jest zobowiązany wpłacić karę na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, Nr konta NBP O/O Poznań: 96 1010 1469 0032 7422 3100 0000, w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna.** Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. *Ordynacja podatkowa* (Dz. U. z 2019 r., poz. 900 ze zm.).

Pouczenie:

1. Od niniejszej decyzji na podstawie art. 127 § 1 i 2 Kpa, art. 129 § 1 i 2 Kpa przysługuje stronie odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, 00-950 Warszawa, Plac Powstańców Warszawy 1, składane na piśmie za pośrednictwem Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, Al. Marcinkowskiego 3, 60-967 Poznań, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.
2. Zgodnie z art. 127a § 1 Kpa w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję.
3. Zgodnie z art. 127a § 2 Kpa z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna. Skutkuje to również brakiem możliwości zaskarżenia decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie *o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw* do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy Działu IVa Kpa.
5. Kara pieniężna podlega egzekucji w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. *o postępowaniu egzekucyjnym w administracji* (Dz.U. z 2019 r. poz. 1438 ze zm.), w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

Z-ca Wielkopolskiego Wojewódzkiego
Inspektora Inspekcji Handlowej

.....*Heleńa Kazakiewicz*.....
(podpis i pieczęć Wojewódzkiego Inspektora
Inspekcji Handlowej)

Otrzymują:

1. Strona
2. a/a
3. BA
4. PO